

Михаил Арнаудов и модерният проект за българска фолклористика

Николай Папучиев

(Резюме)

Основен акцент в статията са приносът и делото на Михаил Арнаудов за обособяване на фолклористиката като самостоятелна наука в България в периода между двете световни войни. Обект на анализ са теоретичните разсъждения на българския изследовател, публикувани в книгата му „Очерки по българския фолклор“ (1934). В тях той мотивира мястото на новата наука сред сродните ѝ дисциплини, разкрива теоретичните предизвикателства, пред които е изправена, и определя изследователските подходи, съставлящи методологическата ѝ база. От труда се вижда, че Михаил Арнаудов създава проект за наука и университетска дисциплина, която е в диалог с европейските изследователски традиции в областта на хуманитарното познание. Внимание в анализа се отделя на промените, които претърпява този модерен дисциплинарен проект след Втората световна война. Мнението на Михаил Арнаудов за случващото се е анализирано въз основа на краткото описание, което ученият успява да внесе при второто издание на труда му през 1968 г.

Ключови думи: фолклористика, етнография, методология, идеология

Николай Папучиев
СУ „Св. Климент Охридски“
Бул. „Цар Освободител“ 15
1504 София, БЪЛГАРИЯ
papuchiev@gmail.com